

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

16. februar 2017*

»Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — justitssekretær — begrebet »national ret« — obligatorisk retsinstans — udøvelse af domstolsfunktioner — uafhængighed — Domstolens manglende kompetence«

I sag C-503/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien) ved afgørelse af 17. september 2015, indgået til Domstolen den 23. september 2015, i sagen:

Ramón Margarit Panciello

mod

Pilar Hernández Martínez,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.L. da Cruz Vilaça, Domstolens vicepræsident, A. Tizzano (refererende dommer), og dommerne M. Berger, A. Borg Barthet og F. Biltgen,

generaladvokat: J. Kokott

justitssekretær: fuldmægtig K. Malacek,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. juli 2016,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Margarit Panicello ved abogada L. Rodríguez Soria
- den spanske regering ved M.J. García-Valdecasas Dorrego og A. Rubio González, som befuldmægtigede
- Europa-Kommissionen ved J. Baquero Cruz og D. Roussanov, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 15. september 2016,

* Processprog: spansk.

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af begrebet »ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF, artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29), og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) (EUT 2005, L 149, s. 22).
- 2 Anmodningen er indgivet i forbindelse med en tvist mellem advokat Ramón Margarit Panicello og dennes klient Pilar Hernández Martínez angående betaling af salær for juridiske tjenesteydelser leveret til sidstnævnte i forbindelse med en sag om forældremyndighed.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 93/13

- 3 Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 bestemmer:

»Medlemsstaterne fastsætter, at urimelige kontraktvilkår i en aftale, som en erhvervsdrivende har indgået med en forbruger, i henhold til deres nationale lovgivning ikke binder forbrugeren, og at aftalen forbliver bindende for parterne på i øvrigt samme vilkår, hvis den kan opretholdes uden de urimelige kontraktvilkår.«

- 4 Direktivets artikel 7 fastsætter:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at der i forbrugernes og konkurrenternes interesse findes egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af urimelige kontraktvilkår i aftaler, der indgås mellem forbrugere og en erhvervsdrivende, til ophør.

2. De i stk. 1 nævnte midler skal omfatte bestemmelser, i henhold til hvilke personer eller organisationer, der ifølge national lov har en legitim interesse i at beskytte forbrugerne, efter national ret kan indbringe en sag for retsmyndighederne eller de kompetente administrative myndigheder, for at disse kan afgøre, om kontraktvilkår, der er udarbejdet med henblik på generel anvendelse, er af urimelig karakter, og anvende egnede og effektive midler til at bringe anvendelsen af sådanne kontraktvilkår til ophør.

[...]«

Direktiv 2005/29

5 Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2005/29 bestemmer:

»En handelspraksis betragtes som vildledende, hvis den indeholder urigtige oplysninger og derfor er usandfærdig eller f.eks. i kraft af sin generelle fremstillingsform vildleder eller kan forventes at vildlede en gennemsnitsforbruger, selv om oplysningerne er faktisk korrekte, med hensyn til et eller flere af følgende elementer og under alle omstændigheder foranlediger eller kan forventes at foranledige ham til at træffe en transaktionsbeslutning, som han ellers ikke ville have truffet:

[...]

d) prisen eller den måde, hvorpå prisen beregnes, eller en særlig prismæssig fordel

[...]«

6 Direktivets artikel 11, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne påser, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til bekæmpelse af urimelig handelspraksis og til at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes i overensstemmelse med forbrugernes interesse.

[...]«

7 Det nævnte direktivs artikel 12 bestemmer:

»Medlemsstaterne tillægger domstolene eller de administrative myndigheder beføjelse til under civile eller administrative procedurer som omhandlet i artikel 11:

a) at kræve, at den erhvervsdrivende fremlægger beviser for rigtigheden af de faktiske forhold, der gøres gældende i forbindelse med en handelspraksis, hvis et sådant krav, under hensyn til de legitime interesser hos den erhvervsdrivende og enhver anden part i sagen, forekommer relevant under hensyn til omstændighederne i det pågældende tilfælde

og

b) at anse sådanne faktiske forhold for urigtige, hvis de beviser, der kræves i henhold til litra a), ikke fremlægges eller af domstolen eller den administrative myndighed skønnes utilstrækkelige.«

Spansk ret

LOPJ

8 Ley Orgánica 6/1985 del Poder Judicial (lov nr. 6/85 om retsvæsenet) af 1. juli 1985 (BOE nr. 157 af 2.7.1985, s. 20632), som ændret ved Ley Orgánica 19/2003 (lov nr. 19/2003) af 23. december 2003 (BOE nr. 309 af 26.12.2003, s. 46025) (herefter »LOPJ«), fastlægger retsordenen og indholdet af de funktioner, der er pålagt Secretario Judicial (justitssekretæren), som benævnes »*Letrado de la administración de la justicia*« efter vedtagelsen af Ley Orgánica 7/2015 (lov nr. 7/2015) af 21. juli 2015 (BOE nr. 174 af 22.7.2015, s. 61593).

9 LOPJ's artikel 440 fastsætter, at Secretario Judiciales (justitssekretærerne) »er tjenestemænd, der indgår i en national retslig virksomhed under domstolsadministrationen, der henhører under justitsministeriet, og som udøver sine funktioner som myndigheder [...]«.

10 LOPJ's artikel 446, stk. 1, der regulerer tilfælde, hvor Secretarios Judiciales (justitssekretærerne) har pligt til at vige deres sæde, og tilfælde, hvor de kan afsættes, bestemmer, at Secretarios Judiciales (justitssekretærerne) »ikke må deltage i behandlingen af sager, der skal forelægges dommere, og kan afsættes, såfremt de ikke viger deres sæde«.

11 LOPJ's artikel 452, stk. 1, fastlægger Secretarios Judiciales' (justitssekretærernes) beføjelser på følgende vis:

»Secretarios Judiciales udfører til enhver tid deres embede under overholdelse af legalitetsprincippet og princippet om upartiskhed samt principperne om autonomi og uafhængighed i forbindelse med udførelsen af deres offentlige retslige embede og principperne om fælles handling og hierarkiets binding i forbindelse med udførelsen af de øvrige funktioner, der påhviler dem i henhold til denne lov, de tilknyttede processuelle regler og de organisatoriske bestemmelser, de er underlagt. Secretarios Judiciales' funktioner kan ikke uddelegeres eller ved hjælp af fuldmagt udøves af andre, med forbehold for artikel 451, stk. 3.«

12 LOPJ's artikel 465 fastsætter:

»Secretarios de Gobierno har følgende beføjelser:

[...]

6. meddele instrukser til Secretarios Judiciales inden for deres respektive geografiske områder [...]

[...]

8. udstede cirkulærer og tjenstlige retningslinjer til Secretarios Judiciales inden for deres geografiske områder [...]; de må ikke [...] meddele særlige instrukser med hensyn til konkrete sager, i hvilke en Secretario Judicial fungerer som retssekretær eller udøver sine beføjelser til at tilrettelægge og lede sagen.«

13 LOPJ's artikel 467 har følgende ordlyd:

Secretario Coordinador står under Secretario de Gobiernos direkte myndighed og har følgende opgaver [...]:

1. meddele instrukser til Secretarios Judiciales inden for sit geografiske område med henblik på, at de tjenester, de er ansvarlige for, er velfungerende

2. sikre korrekt gennemførelse af cirkulærer og instrukser, der er udstedt af Secretario Coordinadors overordnede Secretario de Gobierno.«

Kongeligt dekret nr. 1608/2005

14 Real Decreto 1608/2005 por el que se aprueba el Reglamento Orgánico del Cuerpo de Secretarios Judiciales (kongeligt dekret nr. 1608/2005 om godkendelse af de organisatoriske bestemmelser vedrørende Secretarios Judiciales som organ) af 30. december 2005 (BOE nr. 17 af 20.1.2006, s. 2527) regulerer ligeledes retsreglerne for Secretarios Judiciales (justitssekretærerne).

15 Det anføres i dette kongelige dekrets artikel 3, stk. 2 og 3:

»2) [Secretarios Judiciales] skal overholde principperne om autonomi og uafhængighed i forbindelse med forvaltningen af deres offentlige retslige embede.

3) Ved udførelsen af ledelsesfunktioner [...] for justitskontoret og alle de øvrige opgaver, der er blevet tildelt dem ved loven om retsvæsenet og ved denne forordning, med undtagelse af de opgaver, der er nævnt i ovenstående punkt, skal de overholde principperne om fælles handling og hierarkisk binding [...]«

16 Det kongelige dekrets artikel 16 bestemmer:

»Secretarios de Gobierno har følgende beføjelser inden for deres effektive arbejdsområde:

[...]

g) meddele instrukser til Secretarios Judiciales inden for deres respektive geografiske områder [...]

h) udstede cirkulærer og tjenstlige retningslinjer til Secretarios Judiciales inden for deres geografiske områder [...]; de må ikke [...] meddele særlige instrukser med hensyn til konkrete sager, i hvilke en Secretario Judicial fungerer som retssekretær eller udøver sine beføjelser til at tilrettelægge og lede sagen.

[...]«

LEC

17 Søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer er reguleret ved Ley 1/2000 de Enjuiciamiento Civil (lov nr. 1/2000 om civil retspleje) af 7. januar 2000 (BOE nr. 7 af 8.1.2000, s. 575, herefter »LEC«). Siden den reform, der blev indført med Ley 13/2009 de reforma de la legislación procesal para la implantación de la nueva Oficina judicial (lov nr. 13/2009 om reform af retsplejereglerne med henblik på oprettelse af nyt justitskontor) af 3. november 2009 (BOE nr. 266 af 4.11.2009, s. 92103), der trådte i kraft den 4. maj 2010, blev enekompetencen til at behandle et sådan søgsmål overdraget til Secretario Judicial (justitssekretæren).

18 LEC's artikel 34 vedrørende »procesfuldmægtiges salærer« fastsætter i stk. 1 og 2:

»1. Når en procesfuldmægtig skal opkræve et beløb hos sin klient, som klienten skylder ham i honorarer og for udgifter, som er opstået i forbindelse med sagen, kan han ved Secretario Judicial på det sted, hvor han har hjemsted, fremlægge en detaljeret og begrundet regning, hvorved det godtgøres, at de heri opgjorte beløb stemmer og ikke er betalte [...].

2. Efter fremlæggelsen af regningen anmoder Secretario Judicial klienten om at betale nævnte beløb samt sagsomkostninger eller om at gøre indsigelse mod regningen inden for en frist på ti dage. Der vil ske tvangsfuldbyrdelse, såfremt vedkommende ikke betaler eller gør indsigelse.

Såfremt klienten gør indsigelse inden for den nævnte frist, undersøger Secretario Judicial regningen og procedureforløbet samt den fremlagte dokumentation og udsteder inden for en frist på ti dage en begrundet afgørelse, hvorved Secretario Judicial fastsætter det beløb, som skal betales til den procesfuldmægtige. Der vil ske tvangsfuldbyrdelse, såfremt betalingen ikke finder sted inden for en frist på fem dage fra dagen for meddelelsen.

Den i det foregående afsnit nævnte begrundede afgørelse kan ikke appelleres, men den foregriber på ingen måde den dom, der efterfølgende vil kunne falde inden for rammerne af et almindeligt søgsmål.«

19 LEC's artikel 35, der har overskriften »Advokatsalær«, bestemmer:

»1. Advokater kan over for den part, som de forsvarer, kræve betaling af det salær, som de opnår ret til i forbindelse med sagsførelsen, ved fremlæggelse af en detaljeret opgørelse samt formelle beviser for, at de har ret til dette salær, og at det ikke er betalt.

2. Efter fremsættelsen af dette krav anmoder Secretario Judicial skyldneren om at betale nævnte beløb samt sagsomkostninger eller om at gøre indsigelse mod regningen inden for en frist på ti dage. Der vil ske tvangsfuldbyrdelse, såfremt vedkommende ikke betaler eller gør indsigelse.

Såfremt der inden for nævnte frist gøres indsigelse mod salærets berettigelse, finder artikel 34, stk. 2, andet og tredje afsnit, anvendelse.

Såfremt der gøres indsigelse mod salærets størrelse, vil det først blive reguleret i henhold til artikel 241 ff., medmindre advokaten godtgør, at der forelå et skriftligt overslag, som den part, der har gjort indsigelse, havde accepteret på forhånd, og der udstedes en efterfølgende begrundet afgørelse, hvorved det berettigede beløb fastsættes. Der vil ske tvangsfuldbyrdelse, såfremt betalingen ikke finder sted inden for en frist på fem dage fra dagen for meddelelsen.

Denne begrundede afgørelse kan ikke appelleres, men den foregriber på ingen måde den dom, der efterfølgende vil kunne falde inden for rammerne af et almindeligt søgsmål.

3. Såfremt den, der skylder salæret, ikke gør indsigelse inden for den fastsatte frist, vil der ske tvangsfuldbyrdelse med henblik på inddrivelse af det beløb, som er anført på regningen, plus sagsomkostninger.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

20 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at Pilar Hernández Martínez indgik aftale om ydelse af advokatbistand med advokat Ramón Margarit Panciello med henblik på at få sine interesser varetaget i en forældremyndighedssag, der har verseret siden 2013 ved Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien).

21 Den 27. juli 2015 anlagde Ramón Margarit Panciello et søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer ved denne retsinstans angående et beløb på 1 095,90 EUR mod Pilar Hernández Martínez.

22 Skønt Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien), der har kompetence til at træffe afgørelse i dette søgsmål i henhold til LEC's artikel 35, har bemærket, at det ikke fremgår, om Ramón Margarit Panciello forud for aftaleindgåelsen oplyste Pilar Hernández Martínez om den omtrentlige pris for sine ydelser, har Secretario Judicial imidlertid fastslået, at den procedure, der finder anvendelse, dels ikke gør det muligt at kontrollere ex officio, hvorvidt der eventuelt forefindes urimelige vilkår i den kontrakt, der er indgået mellem advokaten og hans klient, eller foreligger urimelig handelspraksis fra denne erhvervsdrivende for så vidt angår de forudgående oplysninger om den omtrentlige pris for dennes tjenesteydelser, dels begrænser klientens mulighed for at fremlægge andre bevismidler end dokumentation eller erklæringer fra sagkyndige med henblik på at bestride det opkrævede beløb.

23 Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien) har således rejst tvivl om, om denne procedure er forenelig med direktiv 93/13 og 2005/29. Secretario Judicial har ligeledes rejst tvivl om, hvorvidt nævnte procedure er i overensstemmelse med chartrets artikel 47, for så vidt som den begrundede afgørelse, som Secretario Judicial træffer med henblik på at afslutte søgsmålet vedrørende

inddrivelse af skyldige salærer, såfremt skyldneren ikke frivilligt betaler det opkrævede beløb eller gør indsigelse, ikke kan indbringes til domstolsprøvelse, men gør det muligt for advokaten direkte at begære tvangsfuldbyrdelse for så vidt angår det fastsatte beløb.

- 24 På denne baggrund og med henblik på at sikre sig at have kompetence til at forelægge Domstolen en anmodning om præjudiciel afgørelse ønsker Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien) indledningsvis afklaret, om Secretario Judicial kan betragtes som en »ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF, eftersom denne i henhold til den nationale lovgivning, som det fremgår af LOPJ's artikel 440, blot er en tjenestemand, som indgår i domstolsadministrationens personale, der er underlagt justitsministeriet, og som udøver sine funktioner i forbindelse med procedurer, der er blevet kvalificeret som administrative og ikke retlige af Tribunal de Conflictos de Jurisdicción (domstol, der træffer afgørelse om kompetencespørgsmål mellem forvaltningen og domstolene, Spanien) i dom nr. 4/2011 af 28. september 2011 angående søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer samt af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol, Spanien) i kendelse nr. 163/2013 af 9. september 2013 og i dom nr. 58/2016 af 17. marts 2016 vedrørende Ley 29/1998 reguladora de la Jurisdicción Contencioso-administrativa (lov nr. 29/1998 om forvaltningsdomstolenes kompetence) af 13. juli 1998 (BOE nr. 167 af 14.7.1998, s. 23516).
- 25 På denne baggrund har Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er artikel 34 og 35 samt artikel 207, stk. 2-4, i [LEC], der fastsætter den administrative procedure for søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer, i strid med artikel 47 i [chartret], for så vidt som de udelukker muligheden for en domstolsprøvelse?

Såfremt svaret er bekræftende: Kan Secretario Judicial [(justitssekretæren)] i forbindelse med procedurerne i artikel 34 og 35 i [LEC] anses for at være en »ret« som omhandlet i artikel 267 [TEUF]?

2) Er artikel 34 og 35 i [LEC] i strid med artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 93/13 og med artikel 6, stk. 1, litra d), artikel 11 og 12 i direktiv 2005/29, for så vidt som de forbyder enhver undersøgelse ex officio af, om de aftaler, der er indgået mellem advokater og fysiske personer, der handler uden for deres profession, indeholder urimelige kontraktvilkår eller er udtryk for en urimelig handelspraksis?

3) Er artikel 34 og 35 i [LEC] i strid med artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 2, og punkt 1, litra q), i [bilaget] til [direktiv 93/13], for så vidt som de forhindrer bevisførelse under den administrative procedure »jura de cuentas« (søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer) ved afgørelsen af spørgsmålet?»

Om de præjudicielle spørgsmål

- 26 Det skal for det første undersøges, således som der er anmodet om i det første spørgsmål, om en Secretario Judicial (justitssekretær) udgør en ret som omhandlet i artikel 267 TEUF, og om denne som følge heraf kan anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse.
- 27 I denne henseende skal det bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at Domstolen for at bedømme, om det organ, der forelægger en sag, er en »ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF – et spørgsmål, som alene skal afgøres på grundlag af EU-retten – tager en hel række forhold i betragtning, bl.a. om organet er oprettet ved lov, har permanent karakter, virker som obligatorisk retsinstans, anvender en

kontradiktorisk sagsbehandling, træffer afgørelse på grundlag af retsregler, og om det er uafhængigt (jf. bl.a. dom af 17.7.2014, *Torresi*, C-58/13 og C-59/13, EU:C:2014:2088, præmis 17, og af 6.10.2015, *ConSORCI Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, præmis 17).

- 28 For at afgøre, om et nationalt organ, som ifølge lovgivningen er tillagt forskellige funktioner, må kvalificeres som en »ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF, er det desuden nødvendigt at undersøge den særlige karakter af de funktioner, retlige eller administrative, det udøver, i den specielle lovgivningsmæssige sammenhæng, hvori det forelægger spørgsmål for Domstolen, med henblik på at afklare, om der verserer en tvist for dette organ, og om det skal træffe afgørelse i en sag, der skal afsluttes med en retsafgørelse (jf. i denne retning dom af 17.7.2014, *Torresi*, C-58/13 og C-59/13, EU:C:2014:2088, præmis 19 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 I hovedsagen fremgår det af de sagsakter, som Domstolen har til rådighed, at Secretario Judicial (justitssekretæren) i henhold til LOPJ's artikel 440 er en tjenestemand, der indgår i en national retslig virksomhed under domstolsadministrationen, der henhører under justitsministeriet.
- 30 Siden den reform, der blev indført med lov nr. 13/2009, har den spanske lovgiver tildelt Secretario Judicial (justitssekretæren) enekompetence til at træffe afgørelser i søgsmål som det i hovedsagen omhandlede vedrørende inddrivelse af skyldige salærer, der er reguleret ved LEC's artikel 34 og 35, som har til formål at garantere procesfuldmægtige og advokater en hurtig anerkendelse af, at visse særlige salærer er forfaldne, og udstede et tvangsfuldbyrdsdokument, der muliggør en øjeblikkelig inddrivelse af disse i tilfælde, hvor de procesfuldmægtige og advokaterne fremlægger dokumenter, der entydigt beviser, at kravet er underbygget, og angiver størrelsen på de ubetalte salærer.
- 31 Hvad i nærværende sag for det første angår kravet om, at det fremlæggende organ skal være en »obligatorisk« retsinstans, skal det fastslås, at dette i princippet ikke er tilfældet, eftersom Secretario Judicials (justitssekretærens) beføjelser til at træffe afgørelser i søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer i henhold til LEC's artikel 34 og 35 har en rent accessorisk og fakultativ karakter. En procesfuldmægtig eller en advokat kan således kun anlægge dette søgsmål for at opkræve honorarerne fra en afsluttet retssag, hvor denne repræsenterede sin klient. Med henblik på at inddrive sådanne honorarer er vedkommende desuden hverken juridisk eller faktisk forpligtet til at anlægge et sådant søgsmål, men kan derimod frit vælge mellem dette og et almindeligt anerkendelsessøgsmål eller en betalingspåkravsprocedure.
- 32 Det er korrekt, at Domstolen under visse omstændigheder har truffet afgørelse i præjudicielle spørgsmål, der var blevet forelagt Domstolen af forelæggende organer, hvis beføjelser ganske vist havde en fakultativ karakter, men som ikke afhang af parternes aftale, og hvor afgørelserne var bindende for disse, som det netop er tilfældet med Secretario Judicial (justitssekretæren) i forbindelse med søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer (jf. kendelse af 13.2.2014, *Merck Canada*, C-555/13, EU:C:2014:92, præmis 18 og den deri nævnte retspraksis, dom af 12.6.2014, *Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta*, C-377/13, EU:C:2014:1754, præmis 28, og af 6.10.2015, *ConSORCI Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, præmis 23).
- 33 Det er imidlertid ubestridt, at disse forelæggende organer, der af Domstolen kvalificeres som en »ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF, udførte deres funktioner i overensstemmelse med det i nærværende doms præmis 28 nævnte krav inden for rammerne af procedurer med karakter af fuldstændig retslig myndighed.
- 34 Dette er imidlertid ikke tilfældet hvad angår det i hovedsagen omhandlede søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer, for så vidt som dette søgsmål i henhold til LEC's artikel 34, stk. 2, og artikel 35, stk. 2, befinder sig i periferien af det nationale retssystem. For det første er iværksættelsen af nævnte søgsmål – på grund af litispændens – ikke en hindring for at anlægge et uafhængigt søgsmål ved en almindelig domstol i forbindelse med et almindeligt anerkendelsessøgsmål eller en betalingspåkravsprocedure og kan ikke udgøre en formalitetsindsigelse over for de anbringender, der

ville kunne fremsættes, parallelt eller successivt, for en sådan domstol, og for det andet udgør den begrundede afgørelse, der afslutter et sådant søgsmål, en administrativ afgørelse, da den – selv om den er endelig og umiddelbart eksigibel og ikke giver adgang til domstolsprøvelse – ikke kan opnå en retsafgørelses egenskaber, bl.a. materiel retskraft (jf. analogt dom af 19.12.2012, *Epitropos tou Elegktikou Synedriou*, C-363/11, EU:C:2012:825, præmis 27 og 28).

- 35 Det følger af disse betragtninger, at et søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer som det i hovedsagen omhandlede, således som det forelæggende organ har anført i sit tredje spørgsmål og som fastslået af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol, Spanien) i dom nr. 58/2016 af 17. marts 2016, undergives en procedure, der har en administrativ karakter, og Secretario Judicial kan ikke inden for disse rammer anses for at udøve en domstolsfunktion.
- 36 Det skal desuden i denne henseende bemærkes, at Secretario Judicial (justitssekretæren) heller ikke opfylder det i nærværende doms præmis 27 nævnte kriterium om uafhængighed.
- 37 Det må i denne henseende bemærkes, at kravet om et forelæggende organs uafhængighed indeholder to aspekter. Det første, eksterne, aspekt forudsætter, at den omhandlede instans udøver sit hverv helt uafhængigt og uden at være underlagt noget hierarkisk forhold eller stå i afhængighedsforhold til nogen og uden at modtage ordrer eller instrukser fra nogen (jf. dom af 17.7.2014, *Torresi*, C-58/13 og C-59/13, EU:C:2014:2088, præmis 22, og af 6.10.2015, *ConSORCI Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, præmis 19), og at den således er beskyttet mod indgreb og pres udefra, der kan bringe dens medlemmers uafhængige bedømmelse i fare for så vidt angår de tvister, der forelægges for dem (jf. dom af 19.9.2006, *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, præmis 51, af 9.10.2014, *TDC*, C-222/13, EU:C:2014:2265, præmis 30, og af 6.10.2015, *ConSORCI Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, præmis 19).
- 38 Det andet, interne, aspekt hænger sammen med begrebet upartiskhed og vedrører det forhold, at der skal være den samme afstand til tvistens parter og deres respektive interesser for så vidt angår tvistens genstand. Dette aspekt stiller krav om objektivitet og en fuldstændig mangel på interesse i sagens udfald ud over den strikte anvendelse af retsregler (jf. bl.a. dom af 19.9.2006, *Wilson*, C-506/04, EU:C:2006:587, præmis 52, af 9.10.2014, *TDC*, C-222/13, EU:C:2014:2265, præmis 31, og af 6.10.2015, *ConSORCI Sanitari del Maresme*, C-203/14, EU:C:2015:664, præmis 20).
- 39 I denne sag er det ganske vist korrekt, at når Secretario Judicial (justitssekretæren) behandler søgsmålene vedrørende inddrivelse af skyldige salærer, opfylder han det interne aspekts krav om uafhængighed, idet han udfører sine opgaver objektivt og upartisk for så vidt angår tvistens parter og deres respektive interesser heri.
- 40 Det er imidlertid ligeledes ubestridt, at Secretario Judicial (justitssekretæren) under denne behandling ikke opfylder det eksterne aspekts krav om uafhængighed, der kræver, at der ikke foreligger et hierarkisk forhold eller et afhængighedsforhold til noget andet organ, der ville kunne give ham ordrer eller instrukser.
- 41 Som den spanske regering har anført i sine skriftlige og mundtlige bemærkninger, fremgår det således af fortolkningen af LOPJ's artikel 452, stk. 1, artikel 465, stk. 6 og 8, og artikel 467 samt artikel 3 og artikel 16, litra h), i kongeligt dekret nr. 1608/2005, at Secretario Judicial i forbindelse med udførelsen af samtlige sine opgaver modtager og er forpligtet til at overholde instrukserne fra sin hierarkisk overordnede undtaget de tilfælde, hvor han varetager sit offentlige retslige embede, nemlig i forbindelse med bekræftelsen af dokumenter og processkrifter samt ved certificeringen af aktiviteter, der får retsvirkninger, eller når han vedtager akter angående retssagens tilrettelæggelse og ledelse. Det fremgår således af de sagsakter, Domstolen har til rådighed, at på nuværende tidspunkt i spansk ret skal Secretario Judicial (justitssekretæren) træffe afgørelse i det i hovedsagen omhandlede søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer under overholdelse af principperne om fælles handling og hierarkiets binding.

- 42 Det følger af samtlige de ovenstående betragtninger, at inden for rammerne af det i hovedsagen omhandlede søgsmål vedrørende inddrivelse af skyldige salærer udgør Secretario Judicial (justitssekretæren) ikke en »ret« som omhandlet i artikel 267 TEUF, hvilket må fastslås, uden at det er nødvendigt at undersøge, om dette organ opfylder de andre krav, der er nævnt i nærværende doms præmis 27, som gør det muligt at vurdere en sådan karakter. Secretario Judicial (justitssekretæren) har følgelig ikke beføjelser til at anmode Den Europæiske Unions Domstol om en præjudiciel afgørelse. Det tilkommer således den fuldbyrdsdomstol, der har beføjelser til at kræve beslaglæggelse af det skyldige beløb, og som har pligt til at undersøge om nødvendigt ex officio, om der foreligger et eventuelt urimeligt kontraktvilkår i aftalen mellem en procesfuldmægtig eller en advokat og dennes klient (jf. i denne retning dom af 1.10.2015, ERSTE Bank Hungary, C-32/14, EU:C:2015:637, præmis 59, og af 18.2.2016, Finanzmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, præmis 55), i givet fald at indbringe sagen for Domstolen.
- 43 Det skal derfor fastslås, at Domstolen ikke har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien).

Sagens omkostninger

- 44 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for det forelæggende organ, tilkommer det dette at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de præjudicielle spørgsmål indgivet af Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien).

Underskrifter